

SLOVENSKI NAROD.

Izda se vsak dan zvečer, razen nedelje in praznikov, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele na vsa leta 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za jeden mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 20 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oglasila plačuje se od štiristopenjske petičvrste po 5 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se zavolje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one p. n. naročnike, kateri so nam z naročnino na dolgu, uljudno prosimo, da nam blagovolijo le-tó doposlali, sicer se jim brez izjeme dopošiljanje lista ustavi.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Otvoritev „Narodnega doma“.

„Narodni dom“ se je izročil svojemu ramenu. Otvoritvena slavnost se je vršila sicer v tesnih mejah, a bila je v vsakem oziru dostojna in je jako lepo uspela. Udeležba je bila razmeroma jako velika, kajti razen Ljubljancev je došlo mnogo gostov iz raznih kranjskih krajev, a prišli so tudi zastopniki štajerskih Slovencev, gg. dež. poslanec dr. Srnc, dež. poslanec dr. Dečko, dr. Šuklje in dr. Mayr iz Celja; zastopniki primorskih Slovencev in Hrvatov, gg. dež. poslanec in župan v Pazinu dr. Trinajstić, dr. Gregorin, M. Mančkoč in A. Truden iz Trsta; urednik A. Gabršček iz Gorice in L. Križ iz Pulja; odposlanci stranke prava, gg. dr. Ružič, poslanec Jakčin in dr. Potočnjak iz Zagreba; Čehe je zastopal g. dr. Čepelka. „Matico Slovensko“ je pri slavnosti zastopal nje predsednik g. profesor Levec. „Sokol“ pa se je udeležil po deputaciji, katero je vodil starosta g. dr. Tavčar. Vrh tega se je slavnosti udeležilo tudi več gospodov poslancev in malone vsi občinski svetniki ljubljanski.

Slavnostna predstava v gledališči.

Gledališče že dolgo ni bilo tako natlačeno polno, kakor v soboto zvečer pri slavnostni predstavi. Sedeži so bili vsi razprodani, lože so bile natlačene polne, mnogi pa niti vstopnic niso dobili. Največ sedežev so zavzeli zunanji gostje, dočim je bilo Ljubljancev le malo videti, dasi je bilo zanimanje za predstavo jako veliko. Predstavi so prisostvovali dež. predsednik baron Hein s soprogo, dež. glavar Detela, ljubljanski župan Hribar s soprogo in več drugih dostojanstvenikov.

Program slavnostni predstavi je bil kaj srečno sestavljen. Po ouverturi iz Smetanove opere „Libuša“, katero je vojaška godba svirala jako hvalevredno in pod osebnim vodstvom nje izbornega kapelnika g. Friseka, deklamoval je režiser slovenske drame g. Inemann prolog, katerega je bil zložil g. prof. Funtek. Fino pointirana deklamacija duhovitega prologa je naredila na občinstvo velik utis. Vojška godba je potem svirala Frisekovo jako lepo, po narodnih motivih zloženo in „Narodnemu domu“ posvečeno „Narodno četvorko“, katera je tako ugajala, da je občinstvo priredilo gosp. Friseku prisrčno ovacijo. Sledila je veseloigra „Berite Novice“, naposled pa se je predstavljalo slikovito in tako melodijozno tretje dejanje Parmove opere „Urb, grof celjski“. O predstavljanju teh dveh del govorimo na drugem mestu. Občinstvu je zlasti opera ugajala in je vse sodelujoče osebe odlikovalo z živahnim ploskanjem.

Koncert v „Narodnem domu“.

Po gledališki predstavi zbralo se je v jako prostorni, sijajno razsvetljeni Sokolovi telovadnici v „Narodnem domu“ tako mnogo občinstva, da je primanjkovalo prostora in so mnogi morali oditi. Vojška godba je svirala dolgo vrsto odbranih točk, zgolj slovanske skladbe, mej drugimi zopet Frisekovo „Narodno četvorko“, katero so poslušalci živahno odobraval. V telovadnici se je unela animirana zabava, katera je trajala pozno v noč.

Slavnostno zborovanje.

Včeraj, ob 11. uri dopoldne, se je v veliki dvorani vršilo slavnostno zborovanje. Zbralo se je precej in odličnega občinstva, dam in gospodov, a vender ne toliko, kolikor ga je bilo pričakovati. Mej drugimi dostojanstveniki je prisostvoval zborovanju tudi dež. glavar g. Detela.

Zborovanje se je začelo z deklamacijo. Gosp. E. Gangl je sam, in sicer s poudarkom in iskreno navdušenostjo deklamoval prelepi prolog, kateri je bil zložen za to priliko in kateri s ôve:

Kdo jih prešteje, ki v tem hipu svetem
Mej nami s srcem so in z duhom tod?
O, jeden zbran v številu je neštetem:
Domači naš, slovenski vrli rod!
God vstal je delu v znoju započetem,
Svetal in slaven, blagoslovljen god:
Glej, vrata so se domu odklenila
Ki sebi ga Slovenija zgradila!

O, to resnično je prizor krasan:
Odpirajo visoke se dvorane,
Blesté se v zlatu stene teh dvoran,
In ko goreti beli dan prestane,
Zasije v domu čarnih ločij dan...
Glas čuje naše pesmi se ubrane,
Zdaj godba živa v ples mladino žene,
Zdaj môž poslušam govore vznesene.

Todâ kaj to je? ... Stena se odmiče,
In mesto se razsijlje v prah, pepel...
Pod strebo slamnato na pomoč kliče
Ubožni oratar, kjer nevesel
Kot prvim našim časom glasne priče
Življenje svoje bedno je začel!
S solzami zjutraj blede lice moči
In plaka spet, ko trudna noč napoči.

A vstali so možje pod krovom koč,
Slovenska kri se v žilah jim je vžgala,
In jačji slabim prišli so v pomoč:
Jednost k srcu je srcé vezala!
Železni spel rojake je obroč,
V prah tuja sila je ob njem razpala...
In luč slobode zvezdi naši mili
Nevgasno je prižgal ob svoji sili!

In kdo preštej jih zdaj, ki v hipu svetem
Mej nami s srcem so in z duhom tod?
O, jeden zbran v številu je neštetem:
Domači naš, slovenski čvrsti rod!
God vstal je delu v znoju započetem,
Svetal in slaven, zaželeni god:
Zdaj vrata so se domu odklenila,
Ki ga ljubav zgradila, posvetila!

O, ti ljubezen, ki iz tesnih biš
Naš rod si premestila v dom prostrani,
Veliko je in častno, kar storiš,
Na vekomaj med nami ti ostani!
Poslanka iz nečá se meni zdiš,
Kar smo storili, to nam ti ohrani:
Razvzemaj, druží, jači nas in sodí —
Pozdravljena, proslavljena zdaj bođi!

Saj če so danes duše nam razvnete,
Kdo reci, da završeno je vse?
Takrat bo dom gotov, kadâr prosveto
Vseobče moč med rodóm se prestré,
Kadâr nasprotstva in nesloge klete
Uničujoči duh na vek zamre,
Kadâr za vzore vzvišene gorelo
V plamtečem ognju bo Slovenstvo celo.

Ja danes, ko je vstal slovenski rod,
Ko sebi veličastni dom odpira,
Nebesom se razdvaja zlati svod,
Duh večni naših moč se k nam ozira:
Začeli mi smo, vi slavite god,
In lepši čas pred vami se prostira,
Čas, ko Slovane jedna sireha krije,
In bratu brat v ljubezni sveti žije! —

Ko se je poleglo odobravanje, je načelnik odboru društva „Narodni dom“ g. dr. Karol Bleiweis v tez Trsteniški ogovoril zborovalke in zborovalce tako-le:

Velečastite dame! Cenjeni gospodje! Prijetno dolžnost imam Vas v imenu upravnega odbora srčno pozdraviti in se zahvaliti za obilno udeležbo pri današnjem slovenskem zborovanju. Ako se kako težavno delo, naj si bode katerega koli značaja, srečno dokončalo, se ozira vsak sodelavec z zadoščenjem na prijetne in neprijetne ure, na težave in ovire, katere premagati bilo je treba ali se jim izogniti, da se je končno posrečilo doseči nameravani cilj. Na takem težavnem stališču stali smo narodnosti svoje zavezni Slovenci, ko se je pred leti sprežila misel, zgraditi v glavnem mestu, v centru slovenskega ozemlja dom, v katerem naj bi v prihodnje pulsiralo narodno življenje, kjer bi se zbirali narodnjaki v lepih in hudih časih, dom, ki bi bil nepremagljiva trdnjava, ako bi ga hoteli naskakovati nasprotniki ne oziraje se na politična nasprotstva — v slogi, dom, v katerem naj bi društva našla svoje zavetišče pri svojem delu, pri raznih veselicah, zabavnih večerih, besedah in plesih. Ustanoviti tak dom želeli so že naši v črni zemlji ležeči prvorobitelji in zgodovina narodnega doma Vam bode klicala v spomin korake, katere so storili v doseg tega namena, ožalovati je le, da so bili njihovi naporí brezuspešni, ker je takrat narodna zavest še premalo prešinila širše kroge naše domovine. Zato je pa tudi misel zgraditi narodni dom in dejanska izpeljava spojena manj ali več z zgodovino Slovenstva, esobito v Ljubljani in prav boče, ako se nekoliko ozremo nazaj, kako je izgledalo v Ljubljani takrat, ko so se začeli zavedati Slovenci svoje narodnosti, svojih državljanskih pravic. Res bilo je takrat majhno krdelo zaveznih Slovencev, manjkalo je esobito zastopnic krasnega spola in kaj ponižen bi je začetek. Bilo je leta 1849, ko so se začeli prvi poskusi, zbirati narodnjake v društvo, ki bi skrbelo razum politične izobrazbe tudi za razvitek socijalnega življenja v Ljubljani. Dom, v katerem so se takrat zbirali narodnjaki, bila je Virantova hiša, kjer je danes obitna strokovna šola. Bilo je v istem času navdušenosti veliko, a slamnatemu ognju podobne; narodnjaštvo izrastlo je iz tal, kakor goba po dežju, a kmalu je odpihala mrzla sapa vse, kar se je nameravalo izvrševati. Politično, narodno in društveno življenje spalo je potem dolga deset let, a šele leta 1860. začeli so se zopet poskusi, združiti raztresene, a še vedno v pičli meri se tu nabajajoča narodnjake. Takrat rodila se je Čitalnica, katera se sme imenovati prava mati vseh drozih društev, a sinovi razkropili so se kmalu in ustanovili toliko družih društev, da jih skoro naštetí ni mogoče. V kakih tesnih in neprijaznih prostorih delovala so društva dolgo vrsto let, tega mi ni treba klicati v spomin. Zavidali smo druga srečnejša društva, ki so si — če ravno tudi s težavami in gmočnimi žrtvami — ustanovila svoje dome; tacih narodnih domov nahaja se sedaj na slovenskem že mnogo, imenujem Ptobj, Novo mesto, Brežice, Celovec in Celje. Vedno bolj

glasno slišal se je klic, preskrbeti raztresenim društvom tudi v Ljubljani lep in pripraven prostor, ki bode omogočil in pospešil društveno delovanje, rojakom in slovanskim bratom, ki obiščejo Ljubljano, pa prijateljsko zavetišče. Skako požrtvovalnostjo so donášali svoje darove, imoviti in neimoviti, sploh vsi stanovi našega prebivalstva, to popisal Vam bode zgodovinar našega društva. Ko je občni zbor sklenil začeti zgradbo na sedanjem prostoru po načrtu, ki je dobilo prvo darilo, šli smo pogumno na delo, dobro vedoč, da nabrana sredstva nikakor ne bodejo zadostovala, a v trdni nadi, da ostanejo rojaki tudi nadalje naklonjeni narodnemu podvzetju, katero je za razvitek socijalnega življenja v naši metropoli tako potreben, kakor ribi voda. Spominjati se danes z veliko hvaležnostjo mi je dolžnost v prvi vrsti največjega dobrotnika, gospoda Kotnika mlajšega, ki je zapustil več kakor 10.000 glđ. narodnemu domu, dalje daru mestne občine, lepih uspehov krsjarske družbe, doneskov naših slovanskih bratov na jugu in severu, ki se bodo z zlatimi črkami zapisali v kroniko narodnega doma, pozabiti tudi ne smem trudoljubivega delovanja našega občesposlovanega župana, ki je največ pripomogel k uspešni izvršitvi loterije, dalje prvega predsednika dr. Mošeta, trajnega trudoljubivega delovanja gospodov dr. Starčeta, Duffaja, Šubica, Gogole in marljivega našega tajnika Laha, ki so v stavbenem odseku v 100 sejah reševali včasih prav težavne predmete. Konečno izvrstnega delovanja prof. Wagnerja v Gradci, ki je bil voditelj zgradbe in marljivega stavbenega nadzornika Zemljča. Vsem tem in še mnogim, ki so manj ali več darovali in delovali pri tem narodnem podvzetju moja najtoplejša zahvala. Slavna gospoda! Prepričali ste se danes, da je poslopje Narodnega doma skoro dogotovljeno, a vendar nas še čaka mnogo dela in mnogo žrtev, ker treba bode tudi okrasiti in zavarovati k Narodnemu domu spadajočo zemljo. Požrtvovalnosti toraj ne sme biti še konec, a z združenimi močmi bode mogoče premagati vse težkoče, ki danes še obstojé, katerih se ustrašiti ne smemo, ker se jih ogibati ne moremo. V Narodnem domu našla so danes svoje zavetišče sledeča narodna društva: Čitalnica, Sokol, Dramatično društvo, družba sv. Cirila in Metoda, Pravniki in planinsko društvo, a tudi druga narodna društva našla bodejo tu zmirom odprta vrata. V tem slovesnem trenutku, ko izročim Narodni dom svojemu namenu, znam, da rojaki širom naše slovenske domovine nimajo druge želje, kakor da naj bode delovanje v tem domu vedno domoljubno in složno, plodonosno.

Burno pritrjevanje je sledilo načelnikovemu govoru.

Dež. glavar g. Detela se je zahvalil za prijazni pozdrav in čestital k lepi slavnosti. Narodna vztrajnost in požrtvovalnost je zgradila prekrasni „Narodni dom“. Beseda dom je vsakemu mila in draga, „Narodni dom“ pa bode dom vseh Slovencev. Požrtvovalnost je zgradila to poslopje, naj bi v njem vedno vladala mejebojna ljubezen in sloga, v čast in v srečo domovine. V to pomoz! (Burni Živio-klici)

Na to je društveni tajnik g. Evgen Lah čital jako skrbno in natančno sestavljeno zgodovino „Narodnega doma“, od časa, ko se je prvič sprožila ideja, sezidati poslopje, katero bi bilo zavetišče vsem narodnim društvom, pa do otvoritve. To zgodovino priobčimo v kratkem v našem listu. Občinstvo je izrazilo g. tajniku Lahu svoje priznanje z živahnim ploskanjem.

Zborovanje je bilo s tem končano. Udeležniki so vpisali svoja imena v prekrasno spominsko knjigo, katero je bil društvu poklonil g. I. Bonač.

Banket.

Ob 2. uri popoldne se je začel v telovadnici v „Narodnem domu“ slavnostni banket, katerega se je udeležilo okoli 200 dam in gospodov, mej njimi tudi zastopniki narodnih društev in hrvatski gostje. Pri banketu je svirala vojaška godba pod osebnim vodstvom kapelnika g. Friseka ter žela obilo pohvale. Zlasti Hoffmeisterova poloneza in Frisekova četvorka sta bili vsprejeti z burao pohvalo. Postrežba je bila vzgledno-točna, jedi in pijače izborne, tako, da gre restavracija g. Majnika toplo priznanje.

Vrsto napitnic je otvoril načelnik „Narodnemu domu“ g. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški. Omenjal je, da vselej in povsod, koder se zbirajo Slovenci, se spominjajo z ljubeznijo in hvaležnostjo

presvetlega vladarja in zaklical trikrat Slava cesarju Francu Jožefu. Po dvorani so zagrmeli mogočni Slava klici, vojaška godba pa je zasvirala cesarsko himno, katero je občinstvo stoje poslušalo.

Dalje je g. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški pozdravil rojake, došle z vseh strani slovenske domovine in še posebe hrvatske goste ter napil njim vsem.

Ljubljanski župan g. Hribar je govoril nekako tako-le:

Odpri! so se torej vrata „Narodnemu domu“. Koliko želja je s tem izpolnjenih, koliko hrepenenj utešenih! Vsaj so takoj od prvih dni narodnega preporeda želeli si rodoljubje, da se za narodna društva v središču „Slovenije“ sezida posebno poslopje, ki naj bi ob enem bilo priča naše probujenosti in samozvesti. To poslopje sedaj stoji. Postavil si ga je narod sam. Gospod in hlapec, bogatin in siromak, meščan in kmetovalec donášali so za zgradbo njegovo in marsikak vinar uboge vdove položen je bil na žrtvenik. Čisto rodoljubje vodilo je one, ki so donášali k stavbenemu kapitalu. Zato pa bode „Narodni dom“ ognjišče, na katerem naj mogočno plapolja sveti ogenj čistega rodoljubja. Okoli tega ognjišča naj se zbirajo vsi, katerim ledeni dihi smrtne sape preti otrpniti narodne ude. Tu naj se ogrevajo, tu zadobivajo nove moči, da vztrajajo. Narodna društva ljubljanska preselijo se danes — rekel bi: oficijelno — v lepe prostore „Narodnega doma“. Kakor so različni nameni teh društev, tako bodo ti prostori tudi različno se uporabljali. Neko željo pa bi jaz — naj se mi ne zameri — o tej priliki vendar rad izrekel; željo namreč, da bi vse delovanje teh društev in potem takem tudi vsa uporaba velikih in lepih prostorov tega obširnega poslopja bila uravnana tako, da bode dosegala glavni smoter: krepiti narodno zavest, poživljati rodoljubno naudušenje. Naj bi torej „Narodni dom“ nikdar ne prišel tako daleč, da bi postali njegovi prostori shajališče samo za ožji krog narodne družbe ljubljanske; zapirali se pa širšim slojem naroda. To bi blagoslova ne rodilo, kajti nikdar ne smemo pozabiti, da naša moč je iz naroda in v narodu. Gospoda slavna! Komaj je to poslopje dozidano bilo, že so tajne podzemeljske sile skušale ob njem svoje moči. Toda stalo je trdno in brez poškodb prešlo je ono grozno noč, ki je prinesla strah in trepet čez belo Ljubljano. Tudi okoli poslopja narodnosti naše buče siloviti viharji, ki groze zdobiti ga v prah. Upajmo — toda ne gospoda meja, prepričani bodimo! — da ravno tako brezuspešno in, da bode, kakor „Narodni dom“ po potresu, tudi naše narodno poslopje po teh viharjih zablestelo lepše, veličastnejše. Takrat bode prišel pa tudi oni čas, ko bode bela Ljubljana, ta glava in srce slovenskega naroda, katero je le-ta okrasil z veličastno stavbo „Narodnega doma“, postala jeden jedini narodni dom; prišel bode čas, ko

„Veselih časov srečo bo užival,
Imel bo jasne dneve narod moj“.

Napitnica moja torej veljaj: boljše budočnosti našej.

Gosp. dr. Ružić je poudarjal, da hrvatska stranka prava stoji na stališču, da so Hrvatje in Slovenci bratje. Hrvatje hočejo prenašati skupno s Slovenci vsako žalost, pridružiti pa se jim hočejo tudi v veselju. Govornik je v daljšem govoru pojasnjeval jedinstvo vseh Slovanov, omenjal, kako se je pojavila in čedalje bolj utrdila ideja hrvatsko-slovenske skupnosti in napil jedinstvu Hrvatov in Slovencev. (Živahni Živio-klici)

Gospod dr. Trinajstić, isterski poslanec in župan v Pazinu, je naglašal, da prav isterski Slovani znajo ceniti pomen današnji slavnosti. „Narodni dom“ bode ognjišče, na katerem bode gorel živi ogenj rodoljubja, in od koder se bode toplota razširjala na vse strani. Tudi primorski Slovani pričakujejo od tod podpore in zaslombe. V tej nadi napije govornik v imeni isterskih Hrvatov in Slovencev „Narodnemu domu“.

V imeni štajerskih Slovencev je dež. posl. dr. Srnec poudarjal, da zmatrajo vsi Slovenci Ljubljano za svoje središče, za mesto, koder se kristalizuje vse slovensko življenje. Da bode Ljubljana izvrševala svojo dolžnost kot narodno središče, porok tega je nje uzorni župan. Govornik napije z naudušenimi besedami županu g. Hribarju. (Viharno pritrjevanje.)

Gosp. posl. Jakčin iz Zagreba omeni, da je klub stranke prava kraj, ko se je naznanila otvo-

ritev „Narodnega doma“ sklenil, udeležiti se po posebni deputaciji otvoritvene slavnosti. Slovenci so kot najbližji bratje se udeležili otvoritve hrvatskega gledališča in Hrvatje si štejejo v dolžnost, da vrnejo obisk, saj je vsak uspeh Slovencev tudi uspeh Hrvatov in naroba. Želji slovenskega naroda so zgradili „Narodni dom“, in ker je pogoj lepši bodočnosti Slovencev in Hrvatov mejebojna ljubezen, gledamo z veselim srcem ponosno palačo, želeč, da bi bila vedno dom zbližanja Hrvatov in Slovencev, vsega slovenskega naroda z vsem hrvatskim narodom, da bi iz nje izhajajoča toplota pripomogla, da bi se iz bilk hrvatsko-slovenske vzajemnosti razvilo krepko drevo. Na zdar hrvatsko-slovenski ljubavi!

Govornikove besede so bile vzprejete z največjo naudušenostjo.

Glavni urednik „Hrvatske Domovine“ gosp. dr. Potočnjak je z vznemirjenimi naudušujočimi besedami govoril o mejebojni ljubezni in o narodnem ponosu ter napil ljubezni, zavednosti in ponosu. (Živahni Živio-klici.)

Dež. odbornik g. dr. Tavčar se je spominjal tistih, ki so se zbrali iz raznih krajev slovenske domovine, zlasti bratov iz Hrvatske, in rekel, da se je pred vsemi spominjati tistega, ki je zgradil „Narodni dom“ in to je naš slovenski narod. Govornik pravi, da se mu zdi, kakor da bi pri tej slavnosti bili pozabili na narod. Čast in hvala zasluži tisti mučenik, kateremu se pravi „odbor narodnega doma“ in očitna krivica se mu dela, če se mu očita, da je hotel narod prezreti. Vzlic temu — nadaljeval je govornik — naj odbor popravi to, česar sedaj ni storil; naj sedanjo slavnost zmatra le za oficijelno otvoritev, o primernem času pa naj priredi še jedno slavnost, tako, pri kateri bo zastopan ves narod. S to željo napijam simpatičnemu, značajnemu možu in odličnemu narodnjaku, čast dr. Bleiweisu in Bog živi odbor „Narodnega doma“! (Živahno pritrjevanje Živio-klici) Veselo je, da se je današnje slavnosti udeležilo tudi mnogo slovenskih žen, najbolj veselo pa je, da je počastila slavnost obitelji, katere ime bode vedno zvezano z imenom „Narodnega doma“. Mladi Kotnik se je v svoji oporoki spomnil „Narodnega doma“ tako vedno, da se bo tega narod vedno hvaležno spominjal. Dokler bo stal „Narodni dom“, se bo slavilo ime Kotnik. Čast in slava gospé Kotnikovi!

V dvorani je zavladala nepopisna naudušenost, Živio klicanju ni bilo konca in vsakdo je hitel, da trči z gospo Kotnikovo.

V imeni rodovine Kotnik se je za napitnico zahvalil dež. posl. g. Lenarčič in napil odbornikom „Narodnega doma“.

Konečno je ravnatelj gosp. Šubica napil vodji stavbe „N. Doma“ g. arhitektu Wagnerju.

Banket je zaključil g. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, kateri se je zahvalil za napitnico odboru in obljubil, da se prihodnje leto priredi splošna slavnost. Sedaj to ni bilo mogoče, ker se da taka slavnost prirediti samo na vrtu, ta pa še ni prirejen, otvoriti pa se je „Narodni Dom“ moral, ker so se zdaj oddali vsi prostori in se bodo odslej naprej rabili. Prihodoje leto pa bode odbor skrbel, da se priredi velika narodna slavnost. Govornik se je zahvalil vsem navzočnikom za udeležbo in zaključil banket kliče jim: na svidenje prihodnje leto!

Gostje so se razšli okoli polšeste ure, da se pripravijo za ples.

Prijateljski večer pri Maliču.

Ljubljanski župan gospod Ivan Hribar ima poleg mnogih redkih in lepih lastnosti tudi to, da zna biti resnično gostoljuben. Otvoritev „Narodnega doma“ je privedla v Ljubljano mile goste iz Hrvatske, s Štajerskega in s Primorja, dame in gospode, in gospod župan Hribar si je štel v dolžnost, pozdraviti jih v imenu mesta. Povabil jih je na bogat souper v veliko dvorano pri Maliču in krog sebe zbral občinske svetnike ter nekatere za občino ljubljansko zaslužne gospode tako gosp. ces. svetnika Murnika in druge, a sestanek je počastila s svojo navzočnostjo tudi gospa Hribarjeva.

Gospod župan Hribar je goste najljubeznivejše pozdravil, obžaluje, da ni zastopana tužna Koroška in poudarja radost, katero je obudil prihod bratov iz Hrvatske. Prihod izvenkranjskih Slovencev je dokaz, da zmatrajo Ljubljano za svoje središče. Ako Ljubljana še ni taka, kakršna bi morala biti, naj se to ne šteje v zlo tod delujočim možem, kajti vsi imajo voljo in vztrajnost, narediti

iz Ljubljane uzor narodnega mesta. Slovenci v središču goje iskreno ljubizen za rojake v drugih pokrajinah in jih ne bodo nikdar zapustili. (Burno pritrdjevanje.) Pričakujejo pa od njih, da bodo vztrajali pri svojem delu, in branili meje slovenskega ozemlja. Kakor telo ne more delovati, če otrpnejo udje, tako je tudi za Kranjsko važno, da se utrde ob meji živeči rojaki. Gospod župan je na to v češkem jeziku pozdravil navzočne zastopnike češkega naroda in v hrvatskem jeziku zastopnike isterskih Hrvatov in Slovencev in zastopnike iz Hrvatske, in poudarja, da Ljubljana je, ostane in mora ostati naravno in intelektualno središče vsega naroda, zaklical v imeni občinskega sveta ljubljanskega prebivalstva: Na zdar!

Gospod dr. Ružič se je zahvalil na prijaznem pozdravu in omenil nesrečo, katera je lani zadela naše mesto. V tej nesreči se je našel mož, ki je znal otreti mnogo solza. Pridobil si je toliko ljubizen in prebivalstvo mu ni moglo izkazati svoje hvalečnosti drugače, kakor da ga je postavilo na čelo mestu. Ta mož je župan Hribar! (Burni živio klici) Hribarja pa ni pozdraviti samo kot župana, nego tudi kot bojovníka, ki se bori v prvih vrstah za srečo in čast slovenskega naroda. Hrvatje ga čislajo kot gojitelja hrvatsko-slovenske vzajemnosti. Govornik je napil Hribarja kot župana, rodoljuba in prvobornika hrvatsko-slovenske vzajemnosti!

Gosp. dr. Trinajstić je z veseljem vzel na znanje županovo obljubo, da bodo Slovenci v središču podpirali brate ob mejah. Ondu živeči rojaki računajo na to podporo. Politična peronospora je padla nanje in treba je pomoči, sicer se posuši vsa trta. Vsi Slovenci in Hrvatje žele, da dvigne Ljubljana iz nova svoja krila, a da se to zgodi, za to so porok župan in obč. svet. Govornik napije obč. svet.

Gosp. dr. Dečko je pritrdil županu, da je Ljubljana središče in da mora to ostati, in obžaloval, da je bila slavnost omejena. Nekdaj so naši nasprotniki nam postavljali meje, da nas razdele, te meje smo podeli, zdaj pa jih sami delamo. Govornik je prepričan, da izginejo te meje, in tedaj bo Ljubljana res srce vsega naroda. Župan Hribar je mož, ki bo vsaj v Ljubljani dosegel slovo in kadar se to zgodi, slavili bomo drugo otvorjenje Nar. doma. Da se to kmalu zgodi, v to je dvignil govornik svojo čašo.

Inženier g. Hráský se je v imeni Čehov zahvalil za pozdrav in poudarjal, da je Hribar posebljena slovanska vzajemnost. „Narodni dom“ nima pomena za Ljubljano, nego za vse slovanstvo, postavil se je, da bi se v njem gojila slovanska vzajemnost in da bi se iz nje ta ideja razširjala po vseh slovenskih krajih. Govornik je napil slovanski vzajemnosti.

Gospod Šutej je poudarjal, da je „Narodni dom“ svetišče, od koder naj dobivajo narodno brano vsi rojaki in napil onim, ki so pomagali zidati „Narodni dom“, priporočil jim, naj privabijo vanj tudi tiste tičice, ki zdaj še poskakujejo po tujem drevju.

Učese se ob sebi, da so bile vse napitnice vzprejete z neudujenjem. Sploh se je razvila pri „prijateljskem večeru“ jako animirana zabava, kateri pa je gospod župan z ozirom na sijajni ples točno ob določeni uri naredil konec.

Poročilo o sijajnem plesu smo morali zaradi nedostajanja prostora odložiti za jutri. Ples je bil v vsakem oziru krasen.

V Ljubljani, 12. oktobra.

Državni zbor bode zboroval prav do konca svoje postaviteljske dobe. Tako je posneti iz raznih pojaspil grof. Badenija načelnikom vseh klubov. Razni poslanci so želeli izvedeti, če se državni zbor res kmalu razpusti. Posebno bi bili radi vedeli, če ima grof Badeni zares že dovoljenje za razpust v žepu. Poslednjega ministerski predsednik ni povedal, da si je dr. Lueger želel, da naravnost pove, če je res ali ne, kar so o tem pisali poljski listi. Badeni je rekel, da je vlada s tem, da je državni zbor sklicala dne 1. oktobra in mu predložila proračun, pokazala, da ga ne misli razpustiti. Če do konca januarja ne bode rešen budget, bode vlada zahtevala proračunski provizorij. Sedaj levica ve do katerega časa mora zavlačevati posvetovanje o budgetu, ako zares hoče preprečiti, da se letos ne reši. Najbrž se pa levica ne bode upala tirati opozicija do skrajnosti.

Avstrija in Italija. Pozdrav solnogradskega katoliškega shoda po namestniku grof. Thunu ni bil tako ugoden ministru unanijih stvari, kakor bi kdo sodil Badenijev odgovor na interpelacijo. Italijanski veleposlanik se je bil pritožil pri ministru unanijih stvari, da je vladni zastopnik pozdravil shod, na katerem se je potem sklenila resolucija, da se ima Rim vzeti Italiji in zopet vrniti papežu. Italijanska vlada je to zmatrala za nekako podkopavanje trodržavne zveze. Grof Goluchowski mu je pojasnil, da ta pozdrav nima nobenega pomena. Posebno se nikakor iz tega ne sme sklepati, da sa vlada strinja s sklepi katoliškega shoda. Naj se stvar še tako suče, ministru unanijih stvari bi gotovo bilo ljubo, da je namestnik ta pozdrav opustil. Seveda grof Badeni je le iz ozirov na notranjo politiko bil ukazal pozdraviti shod, ker vabi nemške konservativce v novo večino v državnem zboru.

Armenci v Turčiji. Izdal se je neki ukaz proti Armencem. Po tem ukazu se morejo Armenci, ki se hočejo izseliti, zavezati, da se nikdar več ne povrnejo. Armenci, ki so se izselili, zgube turško državljanstvo, ako se v dveh mesecih ne povrnejo. Armenci, ki prihajajo s tujimi potnimi listi, se ne bodo pustili v Turčijo. Ta ukaz ne velja za Armence, ki so se izselili že pred dvajsetimi leti. Tujim Armencem se ne bode dajalo več turško državljanstvo. Ukaz ima očiten namen, da ne bodo mogli Armenci pod varstvom tujih vlastij bivati v Turčiji. Dosedaj so mnogi Armenci imeli ruske ali pa angleške potne liste. Sedaj se pa Armenci ne bodo več pustili v Turčijo, ker turškega državljanstva ne bodo več mogli dobiti. Dosedaj so Armenci lahko zbežali v tujino, če so nastali neredi. Sedaj pa ne bodo mogli, ako nočejo zgubiti državljanstva.

Francoski general Trochu je umrl. Trochu je bil sedaj že pozabljen mož, a leta 1870. je nekaj časa branil Pariz. Rojen je bil 1815. leta v Bretagnu in je po dovršeni vojaški šoli vstopil v generalni štab. Odlikoval se je v bojih v Algieru, v krimski vojni in v bitki pri Solferini. V svojih spisih je hudo grajal slabo organizacijo francoske vojske in 1870. leta se je pokazalo, da je prav imel. Napoleon mu je po nekaterih francoskih porazih izročil varstvo Pariza. Zaupal mu pa ni popolnoma. Prebivalstvo je sprva v Trochujo, ki je po padcu Sedana stopil v začasno vlado, imelo veliko zaupanje. Kmalu se je pa pokazalo, da nima tacihi zmožnosti, kakor se je pričakovalo. Vsi njegovi poskusi, da bi prodrl iz Pariza, so se ponesrečili. Odpovedal se je zatorej poveljništvu. Po vojni je priobčil nekaj spisov, v katerih je opravičeval svoje postopanje in poslovil se od vojske. Potem se je pa malo slišalo o njem.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. oktobra.

— (Brez komentara!) Poslanec Koblar je v zadnji seji poslanske zbornice interpeliral vlado zaradi imenovanj pri kranjskem finančnem ravnateljstvu. To interpelacijo so podpirali razni slovenski in češki poslanci, gospoda Povše in dr. Šušteršič pa, katerima se je predložila, je nista hotela podpisati!

— (Občinski svet) bode imel v sredo, dne 14. oktobra, ob šestih zvečer v mestni dvorani izredno sejo. I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Finančnega odseka poročila: a) o prošnji avstro-ogerskega pomočnega društva „Austria“ v Norimberku za podporo; b) o skentovanju blagajnic in fondov, katere upravlja mestna občina; c) o nasetu gledé priveditve efektne loterije na korist regulacijskemu zakladu; d) o prošnji vsučiliškega rektorata v Gradcu za podporo tamošnji dijaški mizi; e) o prošnji najemnika Jerneja Matevžeta za znižanje najemščine za kopališče v Koziji. IV. Stavbinskega odseka poročilo o rekurzu M. Kunca, posestnika hiše št. 49 na Tržaški cesti, proti magistratnemu odloku. V. Policijskega odseka poročila: a) o napravi petrolejskih svetilk v drevoredu proti Šiški; b) o nakupu dveh biciklov za policijsko osobje. VI. Šolskega odseka poročila: a) o nasvetu mestnega šolskega sveta zaradi zvišanja dotacije za učila mestni dekliski osemrazrednici; b) o nasvetu istega za zvišanje dotacije in napravo telovadnega orodja za mestno nemško deško ljudsko šolo; c) o nasvetu istega za odpravo šolnine na mestnih ljudskih šolah; d) o računih gledé porabe dotacij v šolskem letu 1895/96, katere so predložila vodstva mestnih ljud-

skih šol in vodstvo vnanjih zasebnih šol pri Uršulinkah; d) o računu vodstva I mestne deške petrazrednice gledé porabe dotacije za stalno razstavo učil. VII. Nadzorovalnega odseka za električno razsvetljavo poročila: a) o razpisu c. kr. deželne vlade gledé pogojev, pod katerimi bi se dala mestni občini koncesija za elektrarno; b) o ponudbah za zgradbo električne strojarnice. VIII. Kuratorija za višjo deklisko šolo poročilo o nameščenji nadzorovalne dame. IX. Finančnega odseka poročila o personalijah. X. Šolskega odseka poročilo o podelitvi ustanove letnih 250 gold. za obiskovanje kake državne obrtne šole.

— (Povodom otvoritve „Narodnega doma“) je g. Fran Hren, grajščak, svetnik trg. zbornice in podpredsednik „Narodne Tiskarne“ daroval „Dramatičnemu društvu 50 glđ.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Zaradi potrebne orkestralne skušnje za opero „Faust“, ki pride še ta teden na oder, ne bode jutri predstave. Vodstvo slovenskega gledališča ima namreč samo tisti dan oder na razpolaganje, kadar je slovenska predstava, ker se pa tako velika in težka opera, kakor je „Faust“ ne da z jedno orkestralno skušnjo spraviti na oder, posebno ne z novimi močmi, mora odpasti jutrišnja predstava.

— (Slovensko gledališče) Pri sobotni slavnostni predstavi je naša opera rešila čast slovenskega gledališča. Da ni gosp. Štamcar kazil predstave, bi rekli, da je bila vzgledna. Parmova opera je občinstvu jako ugajala in čule so se najlaskavejše sodbe o njej, a tudi o predstavljalcih, zlasti o gosp. Ševčikovu, katera je veliko koloraturno arijo pela tako krasno, da so jo vsi občudovali, in o gospodu Nolliju, kateri je domačinom in nedomačinom s svojim glasom jako imponiral. Gosp. Binder je svojo ulogo jako lepo pel in v polni meri zaslužil pohvalo, katero je želel, a tudi igral je že dosti dobro. Najtoplejša pohvala gre tudi gosp. Fedyczkovskemu in celemu zboru kakor tudi g. kapelniku Benišeku. Tudi ples, kateri je aranžiral g. Zirkelbach se je dobro obnesel. Žal, da se o veseligr. „Barite novice“ ne moremo ugodno izreči. Gospa Danilova in gosp. Slavčeva sta bili prav dobri, gospod Verovšek je precej dobro igral, znal pa ni veliko, g. Danilo pa ni znal prav nič, dasi je bilo precej skušenj, in nas prisilil prositi vodstvo, naj dobi zanj namestnika. O vojaške godbe sodelovanju govorimo na drugem mestu.

— (Čudno.) Ormoški župan Ferd. Kada, imetelj Frana Josipa reda, se letos ni udeležil ob godu našega cesarja maše s Te Deumom. Ta čas je šel na lov z nekim rezervnim častnikom. Pri slovesnostih nemškega „Schulvereina“ pa tega gospoda nikdar ne manka.

— (Ponemčevanje) Pred šestdesetimi leti so v Rogatcu bili samo štirje Nemci. Od tistega časa je pa v tem štajerskem trgu nemštvo tako napredovalo, da je pri zadnji volitvi slovenski kandidat ondu dobil samo tri glasove. Pri vsem tem pa nemški listi težijo o poslovenjevanju.

— (Uboga Pesniška dolina.) Škoda, ki sta jo toča in povedenaj napravili letos v Pesniški dolini na Štajerskem se je cenila na 120 000 glđ.

— (Nov semenj) za konje in drugo živino se je dovil občini Velenje. Ta semenj se bo vršil vsako leto dne 24. oktobra.

— (Statistika koroških volitev.) Slovenci so se udeležili volitev na 70 voliščih. Na 48 so zmagali, na 18 popolnoma pogoreli, v štirih pa deloma zmagali. Najboljše je šlo v velikovškem okraju in v Zilski dolini. V velikovškem okrajnem glavarstvu so Slovenci zmagali v 24 občinah, samo v jedni so propali, v treh pa le deloma zmagali. V Zilski dolini so nasprotniki zmagali samo v dveh občinah. V beljaškem sodnem okraju so tri slovenske občine, od katerih so volile jedna slovenski, dve pa nemški. Slabše je bilo v celovškem okrajnem glavarstvu. Posebno slabo se je obnesel Spodnji Rož, ki je bil nekdanj slovenska trdnjava. Nedavno je izme 8 občin tega sodnega okraja jih 7 volilo s Slovenci, a letos so pa v petih zmagali nasprotniki. Seveda volitve je vedil ondu znani Mac Nevin. Vse slovenske občine imajo 257 volilnih mož. Od teh je bilo 191 slovenskih in 66 nasprotnih. Četrtnina koroških Slovencev je torej v nemških rokah.

— (Velika riba) V Verbskem jezeru na Koroškem so ujeli soma, ki je 2 1/10 metra dolg in tehtal 50 kilogramov. Vjeli so ga na trnik za ščuke.

— (Velik del fužin) opustili so v Prevalih na Koroškem. Nekateri delavci so odstavili, druge premestili v Donovico. Valed tega v Prevalih mnogo obrtnikov zgubi svoj zaslužek.

— (Pripravnica v Rojanu.) Učno ministerstvo je dovolilo, da se osnuje v Rojanu v Trstu pripravnica za slovenske učence, ki žele ustopiti v nemške srednje šole. Pripravnica se odpre z dnem 1. novembra. Ta odredba je sicer zadovoljiva tržaške Slovence, v resnici je pa za Slovence le krivična. Podaljša se jim ž njo učenje za jedno leto. Vlada bi morala tako preosnovati naše srednje učilnice, da ne bi bilo treba pripravnic za slovenske otroke, ki pojdejo v nemško šolo.

— (Brzojavka tržaških socializmov.) Tržaški socialisti so hoteli poslati v Pariz občinskemu svetu brzojavko, v kateri pravijo, da so Francozi norci, ker se klanjajo ruskemu caru. Brzojavka se ni odposlala, ker so gospodje pri brzojavnem uradu menda spoznali, da niso norci Francozi, pač pa tisti, ki so kovali to duhovito brzojavko.

Brzojavke.

Dunaj 12. oktobra. V današnji seji poslanske zbornice so Hanek in tovariši nujno predlagali, naj skliče vlada dež. zборе še pred novimi državnozbornskimi volitvami, da bodo sklepali o volilnem redu. Zbornica nadaljuje razpravo o domovinskem zakonu. Poljski klub je sklenil glasovati za predlogo.

Dunaj 12. oktobra. Bivši češki namestnik grof Thun, kateri je bil šele pred nekaj meseci imenovan dvornikom nadvojvode Franca Ferdinanda d'Este, se je odpovedal svoji službi.

Dunaj 12. oktobra. Skladatelj Anton Bruckner je včeraj tu umrl, star 73 let.

Most 12. oktobra. Davi se je zopet jela udirati zemlja. Jeden delavec je padel v globino in izginil pod zemljo.

Pariz 12. oktobra. „Gaulois“ javlja, da je ruski car podpisal v Parizu francosko rusko aljančno pogodbo.

Darmstadt 12. oktobra. Ruski car odpotuje od tod še ta teden.

Loterijne srečke 10. oktobra.

V Lincu: 7, 13, 30, 37, 65.
V Trstu: 12, 55, 88, 87, 81.

Tržne cene v Ljubljani dné 10. oktobra 1896.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, htl.	7 70	Špeh, povenjen, kgr. .	72
Rž, „ „ „ „ „	6 15	Surovo maslo, „ „	78
Ječmen, „ „ „ „ „	5 80	Jajce, jedno „ „ „	8
Oves, „ „ „ „ „	6 50	Mleko, liter „ „ „	10
Ajda, „ „ „ „ „	8 50	Goveje meso, kgr. .	64
Proso, „ „ „ „ „	6 20	Telečje „ „ „ „	60
Koruza, „ „ „ „ „	5 10	Svinjsko „ „ „ „	60
Krompir, „ „ „ „ „	2 10	Keštrunovo „ „ „	36
Leča, „ „ „ „ „	10	Pš. m. „ „ „ „ „	45
Grah, „ „ „ „ „	10	Golob. „ „ „ „ „	17
Fizol, „ „ „ „ „	9	Seno, 100 kilo „ „	2 40
Maslo, kgr. „ „ „	94	Slama, „ „ „ „ „	1 70
Mast, „ „ „ „ „	7	Drva trda, 4 metr. .	6 80
Špeh, frišen, „ „ „	7	mehka, 4 „ „ „	5

Meteorološki poročila

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
10.	8. zvečer	735.7	13.5	sl. jzah.	jasno	
11.	7. zjutraj	734.7	13.2	sl. jzah.	oblačno	2.7
	2. popol.	732.9	19.5	sr. jug.	del. jasno	
	9. zvečer	731.2	15.0	sl. jzah.	oblačno	
12.	7. zjutraj	730.8	14.2	sl. jzah.	dež	0.7
	2. popol.	731.7	17.1	sr. jzah.	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 13.7° in 15.9°, za 2.3° in 4.7° nad normalom

Dunajske bonze

	gl. kr.
Skupni državni dolg v gotob. .	101 gld. 30 kr.
Skupni državni dolg v srebru .	101 „ 35 „
Avstrijska zlata renta „ „ „	122 „ 55 „
Avstrijska kronska renta 4% „	101 „ 20 „
Ogerska zlata renta 4% „ „	121 „ 75 „
Ogerska kronska renta 4% „	89 „ 10 „
Avstro-ogerske bančne delnice	936 „ — „
Kreditne delnice „ „ „	863 „ 10 „
London vista „ „ „	119 „ 90 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 87 1/2 „
10 mark „ „ „	11 „ 76 „
20 frankov „ „ „	9 „ 54 1/2 „
Italijanski bankovci „ „	44 „ 47 1/2 „
C. kr. cekini „ „ „	6 „ 67 „

Dne 10. oktobra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld. .	144 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld. .	190 „ 50 „
Dunavske rog. srečke 5% po 100 gld. .	128 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	— „ — „
Kreditne srečke po 100 gld. „ „ „	197 „ — „
Ljubljanske srečke „ „ „	22 „ 75 „
Rudolfske srečke po 10 gld. „ „ „	22 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld. .	154 „ 50 „
Transway-društ. velj. 170 gld. a. v. „	477 „ — „
Papirnatih rubelj „ „ „	28 „ — „

Učenec

močan, pričen, poštenih staršev, se vzprejme takoj v prodajalnice z mešanim blagom. Zahteva se, da pride osebnost. — Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-234)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curia, Steyr, Pariza, Geneve, Curia, Bregenz, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljpskega, Praga, Franzosih varov, Karlovih varov, Heba, Marijnih varov, Plnja, Budejovca, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijnih varov, Plnja, Budejovca, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curia, Bregenz, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobra ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobra ob nedeljah in praznikih.)

Notarski kandidat

se takoj vzprejme pri (3090—2)

dr. F. Vok-u v Ljubljani.

Sodi

od 25 hektolitrov višje se takoj kupijo. Ponudbe vzprejema upravnistvo „Slovenskega Naroda“ pod „M. 50“.

(3082—3)

Na prodaj je

16 sodov po 20 do 35 hl

80 sodov po 3 do 3 1/2 hl

(1) v Spodnji Šiški št. 76. (3095)

Lekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu

Lekarna M. Leustek, Ljubljana
Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu

priporoča svojo
izborna delujočo
tinkture za lase
katera okrepčuje in ohranjuje lasišče in
preprečuje izpadanje las.

Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Velika zaloga preskušanih

domačih zdravil

katera se priporočajo po raznih časopisih
in cenikih.

Prodaja in vsak dan 2krat po pošti
razpošilja

(3084—2)

Lekarna M. Leustek, Ljubljana
Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu

Lekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu

Velika 50-krajcarska
loterija v Inomostu.

(3057—6)

Glavni dobitnik

75.000 kron

v gotovem
z 20% odbitka.

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. Mayer, banka v Ljubljani.

Zrebanje
že 7. novembra.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Št. 10.210.

Razpis.

(3037—3)

Podpisani deželni odbor razpisuje sledeče

službe okrožnih zdravnikov

na Kranjskem:

- 1.) v Bohinjski Bistrici z letno plačo 800 gld. in 200 gld. letne doklade od zdravstvenega okrožja;
- 2.) na Brdu z letno plačo 600 gld.;
- 3.) v Krškem z letno plačo 600 gld.;
- 4.) v Kočevski Reki z letno plačo 800 gld.;
- 5.) v Logatcu z letno plačo 600 gld.;
- 6.) v Šmarji pri Ljubljani z letno plačo 800 gld.;
- 7.) v Velikih Laščah z letno plačo 700 gld.

Prosilci za jedno teh služb pošljejo naj svoje prošnje podpisnemu deželnemu odboru

do 20. oktobra 1896. 1.

ter v njih dokažejo svojo starost, opravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo se pa bode le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnici.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dné 12. septembra 1896.

Najvišje priznanje

lekarju PICCOLI-ju v Ljubljani kot prirejevalcu

kapljic za zobe

katero je z zadovoljivim uspehom Nj. ces. in kr. Visok. prejasna
gospa prestolonaslednica-vdova nadvojvodinja

Štefanija

izvolila opetovano uporabiti.

Cena steklenici 20 kr., 10 steklenic 1 gld. 50 kr. Poštna naročila
se izvrše obratno; poštnino plača naročitelj.

Lekarna PICCOLI „Pri angelju“

Ljubljana, Dunajska cesta. (2635—15)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.